

Sygn. akt VI Ka 306/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Małgorzata Kowalczyk-Przedpełska (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak SSO Irena Linkiewicz
Protokolant	st.sekr.sądowy Joanna Prabucka - Ochniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Jerzego Adamowskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014r.,

sprawy A. I., M. B.

oskarżonych z art. 158 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Elblągu

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 22 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 473/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zobowiązuje oskarżonych do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin miesięcznie;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. I. i M. B. zostali oskarżeni o popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 18 maja 2014 roku na ul. (...) w E., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali pobicia A. N. w ten sposób, że po uprzednim podcięciu go i przewróceniu na ziemię kopali go obutą nogą w okolice głowy i skakali po głowie, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci krwiaka obu okolic oczodołowych z obrzękiem powiek i podspojówkowymi wylewami krwi w gałkach ocznych, stłuczenia małżowiny usznej lewej z powstaniem krwiaka, rozległych otarć naskórka po lewej stronie twarzy, otarć w obrębie kończyny dolnej lewej oraz niewielkiej rany tłuczonej palca V ręki prawej, które spowodowały rozstrój zdrowia na czas nie przekraczający dni siedmiu w rozumieniu art. 157 par 2 kk, przy czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 par. 1 kk tj. czynu z art. 158 par. 1kk.

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2014 roku uznał oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 158 par. 1 kk i za to na mocy art. 158 par. 1 kk przy zastosowaniu art. 58 par. 3 kk w zw. z art. 34 par. 1 i 2 pkt 2 kk i art. 35 par. 1 kk wymierzył im kary po 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Wyrok zawierał stosowne rozstrzygnięcie o kosztach sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok, w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść obu oskarżonych zaskarżył prokurator.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 355 par.1 kpk w zw. z art. 343 par. 5 kpk poprzez wydanie na posiedzeniu wyroku odbiegającego od treści wniosku prokuratora, zaaprobowanego przez obu oskarżonych, a polegająca na błędnym orzeczeniu kary 20 zamiast 30 godzin ograniczenia wolności.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec obu oskarżonych kar po 30 godzin ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja prokuratora była zasadna co do istoty.

Prokurator Rejonowy w Elblągu wraz z aktem oskarżenia złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego przeciwko oskarżonym A. I. i M. B. i wymierzenie im kary po 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin miesięcznie.

W dniu 22 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Elblągu na posiedzeniu uwzględnił wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i taki wyrok wobec oskarżonych wydał przy czym jego treść odbiegała od ustaleń zawartych pomiędzy oskarżonymi a prokuratorem we wniosku.

Zaskarżony wyrok zawierał bowiem inne rozstrzygnięcie co do ilości godzin wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Sąd orzekł zamiast ustalonych 30 godzin pracy w stosunku miesięcznym 20 godzin.

Skoro Sąd I instancji uznał warunki zawarte we wniosku za zasadne to winien orzec zgodnie z ustaleniami zawartymi w tym wniosku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego jedynie w przypadku uznania, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku Sąd winien skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych / por. wyrok SN z 25.10.2007r. IV KK 334/07, LEX 323645/. Natomiast w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Elblągu sprawę skierował na posiedzenie i wydał wyrok w trybie art.335 k.p.k w zw. z art. 343 par. 1 k.p.k.

Skoro orzeczenie nie zawierało innego rozstrzygnięcia niż ustalono, to należało na mocy art. 437 par. 2 k.p.k. zmienić zaskarżony wyrok zgodnie z żądaniem skarżącego. O kosztach orzeczono na mocy art. 624 par 1 k.p.k.